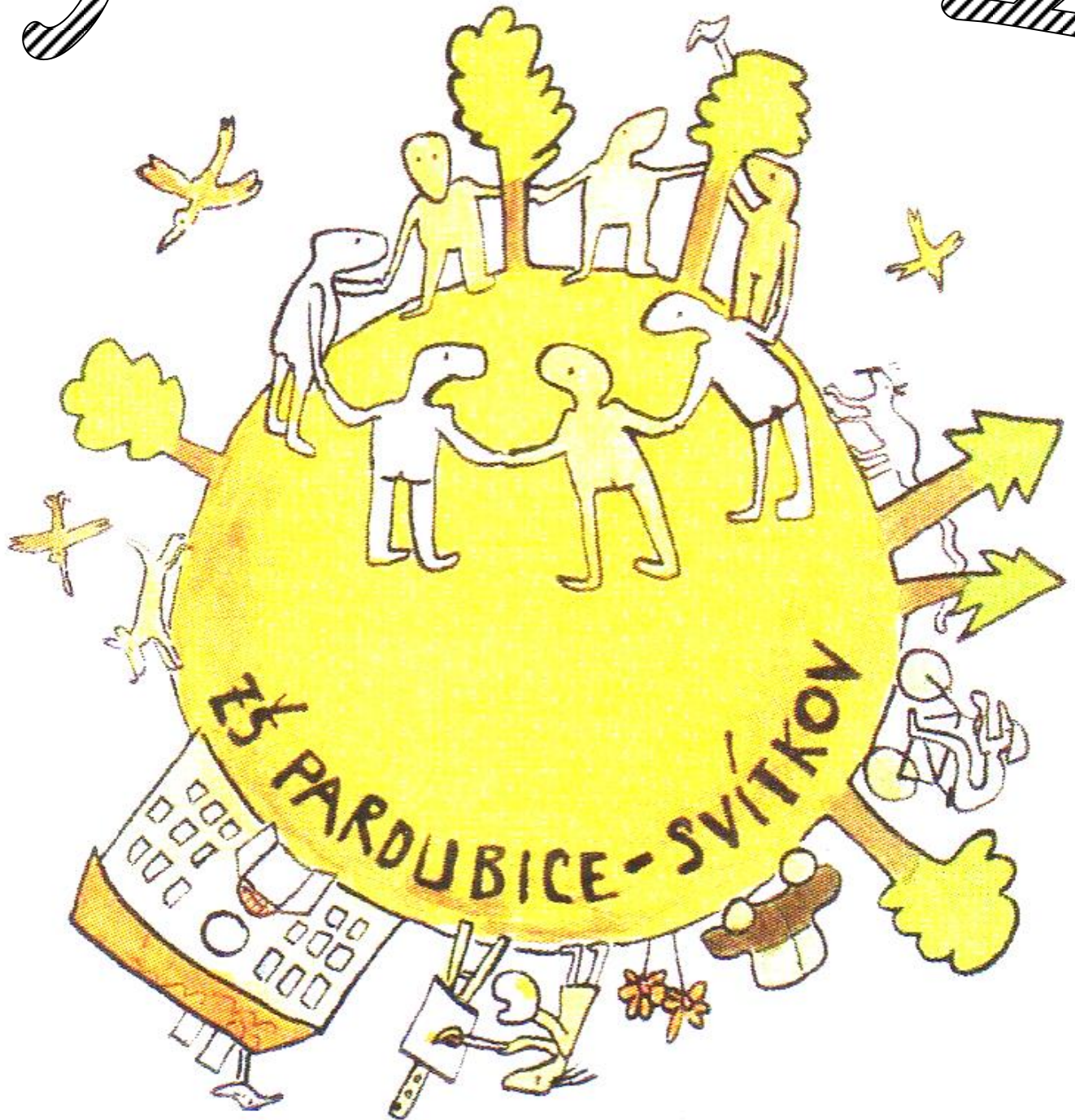

Školní noviny

Březen 2017

Obsah

Úvod	1
Zprávičky	2
Naše úspěchy	3
Krajské kolo soutěže Amavet	4
Recitační soutěž	5
Poházené ovoce ze školní jídelny	6
Příběhy Čtyřlístku	7 - 10
Z projektu	11 - 12
Školní družina	13
Četba na pokračování	14
Sport	15
Tipy na výlet	16
Pro chytré hlavičky	17
Vtipy	18 - 19
Pro volnou chvíli	20

Úvod

Březen sice nezačal ve znamení teplého jarního počasí, ovšem teď už venku svítí sluníčko a rostou květiny, a tak už nás snad čeká jen to typické příjemné jaro.

Největší akcí března byl určitě sběr starého papíru. Děkujeme všem, co jste nějaký ten balík přinesli a přispěli. Dále jsme si otestovali své vědomosti v matematickém Klokantovi, kterého se zúčastnila celá škola. Také jsme reprezentovali naši školu v několika vědomostních olympiádách. Ovšem největší úspěch zaznamenalo trio chlapců ze 6. A, kteří se svým projektem v soutěži AMAVET dosáhli vynikajícího výsledku a pojedou na studijní pobyt do Paříže.

Teď už zbývá jen popřát Vám, ať si užijete Velikonoce, a devátákům a některým pátákům hodně štěstí u přijímacích zkoušek na střední školy a gymnázia!

Tereza Paříková

Zprávičky

- 2. 3. - proběhl program „Veselé zoubky“ pro prvňáčky
- 16. - 17. 3. - v krajském kole soutěže AMAVET nás reprezentovalo devět žáků se čtyřmi projekty
- 20. 3. - prvňáčci se pochlubili svým mladším kamarádům z MŠ Doubek, co už se všechno naučili
- 23. 3. - děti ze 3.A navštívily hvězdárnu A. Krause na Dukle
- 23. 3. - žáci druhého stupně soutěžili v recitaci
- 23. 3. - děti ze druhých tříd se učily pečovat o své zoubky během programu „Zdravý úsměv“
- 23. - 24. 3. - jsme sbírali starý papír pro Živou zahradu
- 29. 3. - se přišly do prvních tříd podívat děti z MŠ v Popkovicích a Starých Čivicích
- 30. 3. - se děti z prvního stupně a sedmáci seznámili se životem starých Vikingů
- 31. 3. - jsme strávili ve škole další Noc s Andersenem

Celý březem pokračoval plavecký výcvik pro žáky druhých a třetích tříd. Každou středu se osmáci seznamovali se základy finanční gramotnosti.

Naše úspěchy

Také v měsíci březnu proběhla řada soutěží a olympiád, ve kterých slavili úspěchy žáci naší školy.

V pondělí 20. března se konalo krajské kolo dějepisné olympiády, na kterém nás reprezentovala Hana Jadrná z 9.B. Hanka získala krásné 10. místo.

V úterý 21. března proběhlo další krajské kolo olympiády, tentokrát matematické. Tam nás zastupoval Jakub Šternberský rovněž z 9.B. Do uzávěrky časopisu nebyly zveřejněny výsledky.

Obrovský úspěch zaznamenali kluci ze 6.A v krajském kole Festivalu vědy a techniky pro děti a mládež. Šimon Blažek, Zdeněk Douša a Jaroslav Havlíček zaujali porotce svým projektem Animovaný film natolik, že byli odměněni týdenní cestou do Francie.

FESTIVAL VĚDY A TECHNIKY PRO DĚTI A MLÁDEŽ
V PARDUBICKÉM KRAJI
X. ročník

Jaroslav Havlíček, Šimon Blažek a Zdeněk Douša
se s projektem
Animované filmy
zúčastnili krajského kola soutěže s právem účasti na krátkodobé studijní cestě ve Francii v květnu 2017.

V Pardubicích 17. března 2017

Ing. Stanislav Medřický, CSc.
předseda hodnotitelské komise

Festival pořádá od roku 2006 Asociace pro mládež, vědu a techniku AMAVET, z. s. ve spolupráci s Pardubickým krajem a Univerzitou Pardubice.

Krajské kolo soutěže Amavet

Žáci naší školy se zúčastnili se svými projekty krajského kola soutěže vědy a techniky Amavet s těmito čtyřmi projekty:

- Plísně škodí nejen v potravinách - Alena Pejchalová a Natalie Zemanová
- Animovaný film - Šimon Blažek, Jaroslav Havlíček a Zdeněk Douša
- RCM - Filip Bartek a Vladan Matějka
- Odpadky v našem obvodě - Jana Dvořáková a Denisa Letková

Všechny tyto projekty byly skvělé a také krásně odprezentované. Ale dalo se očekávat, že je malá pravděpodobnost, že zrovna tyto projekty uspějí v tak velké konkurenci. Proto se každý divil, když při vyhlásování nejlepších zazněla jména Šimon Blažek, Jaroslav Havlíček a Zdeněk Douša a že vyhrávají týdenní stáž ve Francii.

Tímto jim gratulujeme. Autoři zbylých projektů měli trošku zklamání v očích, ale chceme jim říct, že dokázali už jednu neuvěřitelnou věc, a to tu, že se dostali až do nejvyššího kola soutěže. A já osobně si myslím, že bychom to nedokázali bez jedné skvělé paní učitelky, která nám celou dobu pomáhala, učila nové věci a ubíjela v nás tu velkou trému, kterou jsme měli, a té patří největší dík. Bez té bychom nic tak velkého nedokázali a sklonit před ní klobouk by bylo to nejmenší, co bychom mohli udělat. Proto tento článek věnuji jí jako můj neskonalej dík. Moc vám za vše děkujeme.

Jana Dvořáková

Recitační soutěž

Ve čtvrtek 23. března 2017 se v naší škole konala recitační soutěž. Zúčastnilo se jí celkem 14 soutěžících ze 6., 7. a 9. tříd, které hodnotila porota složená z p. zástupkyně Vlasákové, p. uč. Horákové, p. uč. Němečkové a p. uč. Dvořákové.

Vítězové:

6. a 7. ročník:

1. místo - Nikola Němcová
2. místo - Eliška Martinková a Karolína Nittingerová
3. místo - Tereza Hatlapatková a Ester Zavadilová; Matěj Procházka

9. ročník:

1. místo - Vanesa Donátová a Natálie Švajlenková; Bára Šimková

Roční období - Zuzana Matějová
Sněženky už rozkvétají,
bledule je následují,
včely už zrušily půst,
květiny začaly růst.

Všichni už krátký rukáv nosí
a vzduchem létají vosy,
tráva již pokrývá zem,
na zahradě stojí bazén.

Každý tu novinu zjistí,
ze stromů již padá listí,
zvířata zásoby syslí,
že je tu zima si lidé myslí.

Začíná padat sníh
a děti dovádí na saních,
venku je zima a mráz
a jaro začíná zas.

Tereza Hatlapatková

Poházené ovoce ze školní jídelny

Každý žák naší školy je od učitelů poučen, že pohazovat odpadky kamkoli mimo koše je špatné a každý žák, kdybyste se ho zeptali, vám řekne, že je to špatné. Proto nechápu, proč to dělají. Někdy se nejedná jen o odpadky ve formě pet láhví a podobných věcí, ale děti si neváží ani jídla. Zejména ovoce jako například banánů, jablek, pomerančů a dalšího. Snad každý rodič už několikrát použil spojení „co by za to daly děti v Africe“, ale ani to neodradí děti od toho, aby takhle s jídlem zacházely. Učitelé, kteří si tohoto nakládání s jídlem všimnou, by určitě za toto svoje vlastní děti potrestali, ale to bohužel v tomto případě nemohou. Nejen učitelé, ale snad každý člověk, který zažil léta, kdy děti měly radost z pouhého banánu, který si samozřejmě musely zasloužit a poté, co si banán zasloužily, tak si hlídaly jako oko v hlavě. A vy s tím takto zacházíte. Ti, co to dělají, by se měli zamyslet a hlavně to už nikdy neudělat. Jídlo se má jíst a ne házet na silnice, chodníky a jina. Vždy si řekněte, co by vám na to řekli vaši rodiče.

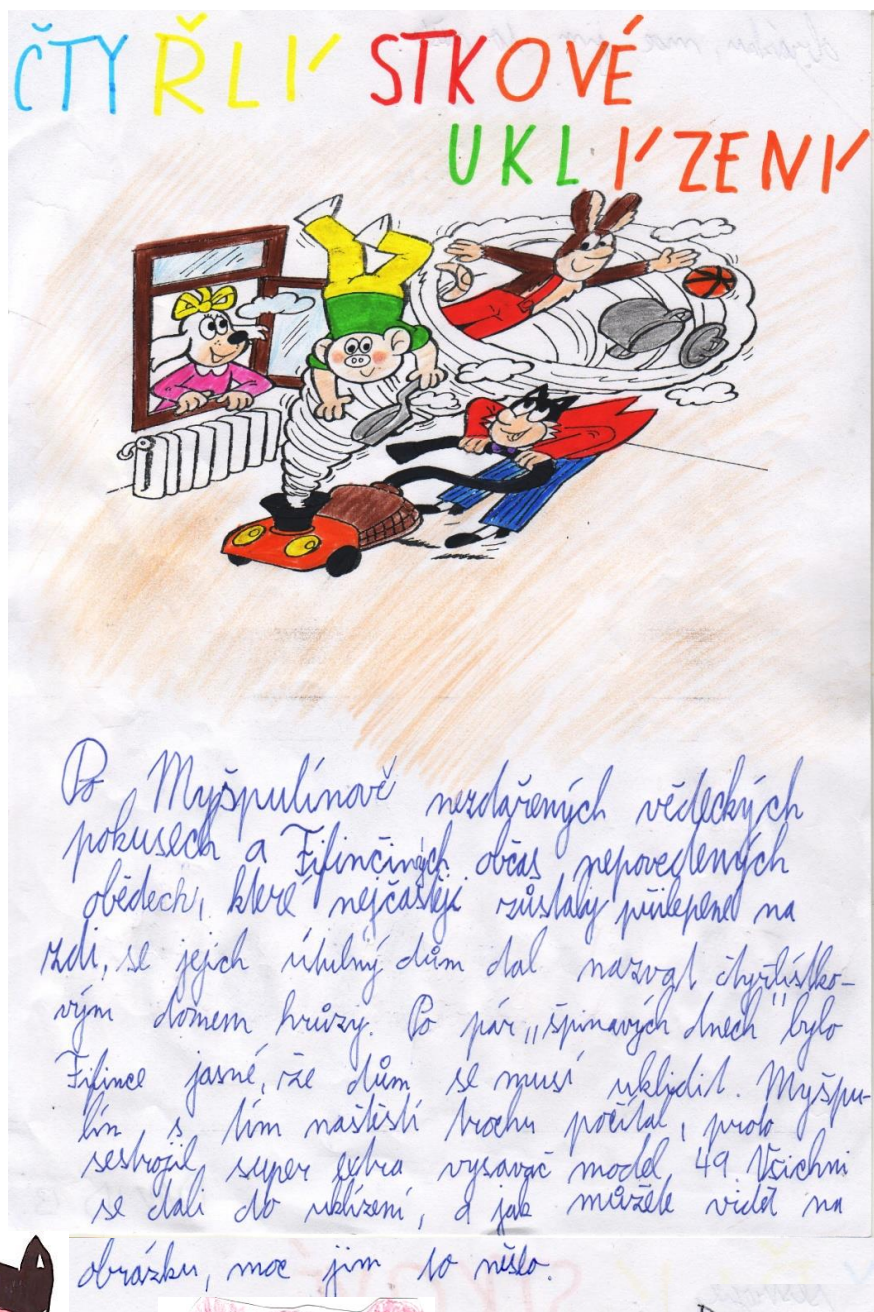

text Jana Dvořáková, foto paní učitelka Mocková

Příběhy Čtyřlístku

Příběhy vymyslely a napsaly děti ze 4.A, postavičky nakreslily děti ze 3.A a 3.B

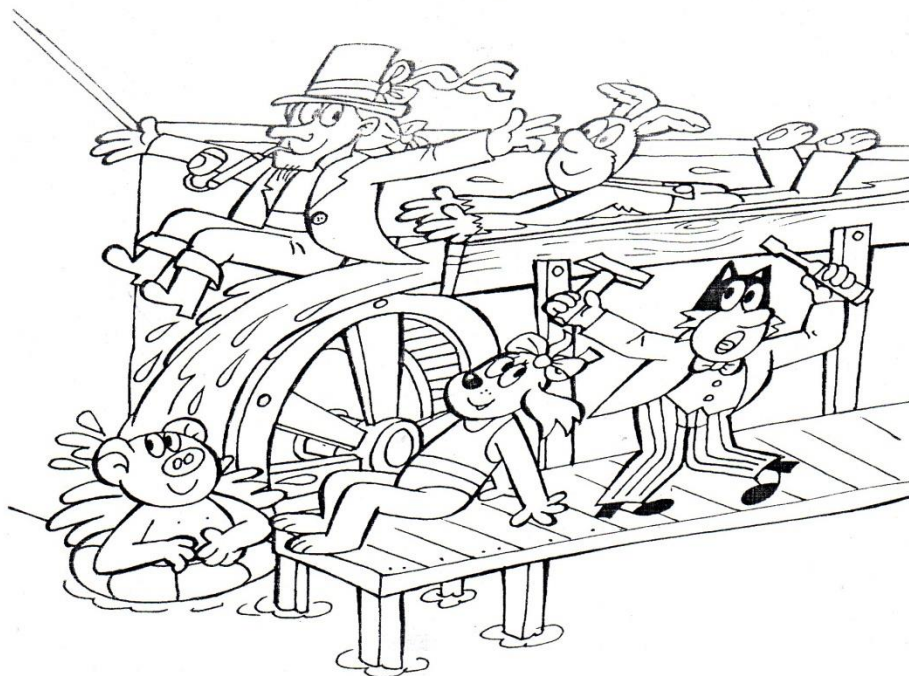

DAVID B.

O Vodníkovi, který se Báł Vody

Byl hezký den a tak se Čtyřlístek rozhodl, že půjde na procházku. Když šel kolem rybníka, potkal se mlýnského kola smutného vodníka Luky. „Proč jsi tak smutný?“ zeptala se ho Fífenka. „Bojím se vody“, smutně odpověděl. „Ale vodníci se přeci vody nebojí!“ řekl Bobek. „Já vím, ale když ta voda je tak mokrá“, na to Luky. „Těš by co? My ti pomůžeme!“, rozhodl celý Čtyřlístek. Fífenka se ho chytila za ruku a Renča za dráček. „Neboj, my půjdeme s tebou“, přemlouvali ho. „Tak jo, ale pomalu, hodně pomalu“, odvětil Luky. Mlýnská a Bobek ho doprovázeli na souši. Po deseti chvílích se už naučil i plavat. Mlýnská mu dokonce postavil

klouzačku. A tak se vodník Luky přestal bát vody. A najednou sarvoob
 noone a plavání byl konec.

Mela Jaisová 4.A.

Vejn Škřán

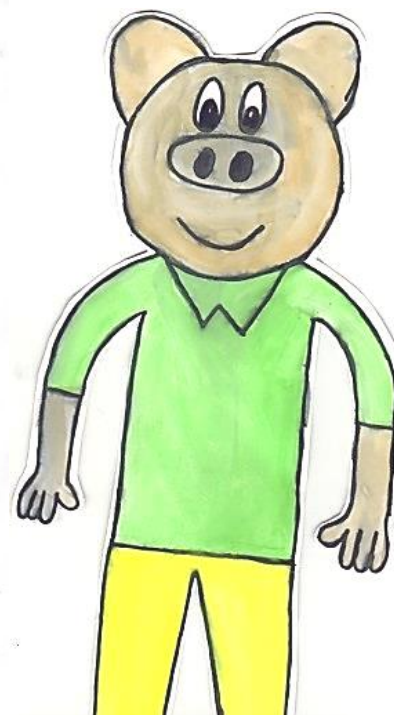
Zachráně vodníka

Vstával! Dnes se jde k rybníku volá Bifinka. Jdu přepravit auto, řekl Mišpulín, oblékl se do trička a kalhot. a jedím volal Cindě. Když přijeli k rybníku hrozně se lekli. V rybníku nebyla žádná voda! Táhle něco leží, řekl Bobik. Všechno je to vodník. Dohledli k vodníkovi a hned se ho satali ptát: Nemí lí nic vodníku? Ne, jsem v počítačku. ale potřeboval bych vodu a moje rybičky taky. Jak se stalo, že tu není žádná voda? Při velké bouři foukal vítr, který sručil hráz. To je nám moc líto, ale neboj, my se postaráme o to, aby byl rybník znovu plný vody. Dojdu pro své nářadí, řekl Mišpulín, a běžel k autu. Já jdu pro dříví prohlásil Bobik, a už se rozhledl kde by to vzal. Když se všichni sešli u auta, Mišpulín začal dávat nářadí. Bobiku by mi podávej dříví a já ho budu přikloubat. Bifinko a Cindě, my se zatím postarajme o vodníka. Tak, poslední překro a je to. Podívejte, rybník už je plný vody. Moc ráda vám děkuji čyrliskou za to, co jste pro mě udělali. Jen se dočkej, už se brachal ve vodě. Za to, že jste mi pomohli, vám ukážu moji klourajdu. To je super. ale nejděte do plavek. Mišpulín do plavek nechtěl. Nikdo není proci.

Maxi-vejce

Jednou si tak vyjdou čtyři přátelé Pind'a, Bobík, Fifinka a Myšpulín na procházku. „Koukněte se na ten plakát“ řekne Myšpulín. „Starosta Třeskoprsk vás zve na soutěž o nejlepší vajíčko.“ čte Pind'a. „Co takhle se přihlásit?“ pokračuje. Ostatní souhlasili. Tak šli domů, najedli se a najednou slyší jak je Myšpulín volá k sobě do laboratoře. „Koukejte se co jsem vynalezl. Půjčte mi něco... třeba kamínek.“ říká. „Co takhle bonbón?“ zeptal se Bobík a Myšpulín souhlasil. Položil bonbón na desku a až ji zapnul paprsky bonbón zvětšil do výšky jeho laboratoře! „Týjo“ vydechla Fifinka.

Až maxi-bonbón dolízali (nebudu vysvětlovat jak dlouho jim to trvalo) zvětšili tak i vejce. „A teď by to chtělo barvy.“ přemýšlela Fifi. „Dojdu pro ně“ nabídl se Pind'a. Když se vrátil, táhl za sebou dvě tašky narvané k prasknutí a hádejte co v nich bylo. Barvy, třpytky, stužky, štětce a lepidla. A tak začalo zdobení maxi-vejce. Bobík postavil žebřík aby se lépe natíralo a vejce natřeli tak jak si to nedokážete představit. Z jedné strany Bobík jak si pochutnává na dortu, z druhé Myšpulín jak staví robota, z další Fifinka jak peče buchty a z té další bylo vidět že se Pind'a bojí pavouka který visel na síti. A druhého dne ráno odvezli maxi-vejce na náměstí kde probíhala soutěž o nejlepší vajíčko. „A vítězem se stává...“ vyhlášoval starosta výsledky „maxi-vejce od Čtyřlíska“. No a to vejce nechali na náměstí aby zdobilo Třeskoprsky. A tak zazvonil zvonec a pohádka je konec.

Kája Křížková

Z projektu

... loňské 8.B

Tenis

Historie

- hra pochází ze středověké Francie
- původně se hrálo holou dlaní, nazývalo se to jeu de paume
- od 16. století se začaly používat rakety
- hrálo se na klášterních dvorech
- v olympijském programu byl tenis od roku 1896 do her v roce 1924. Poté byl vyřazen, aby se roku 1988 opět mezi olympijské sporty vrátil
- mezinárodní tenisová federace byla založena roku 1913
- první mistrovství se konalo ve Wimbledonu roku 1877

Úspěchy československých a českých tenistů na LOH

Dvuhry:

Muži: 1988 - Miroslav Mečíř - 1.

Ženy: 1996 - Jana Novotná - 3.

Čtyřhry:

Muži: 1988 - Miroslav Mečíř a Milan Šrejber - 3.

Ženy: 1988 - Jana Novotná a Helena Suková - 2.

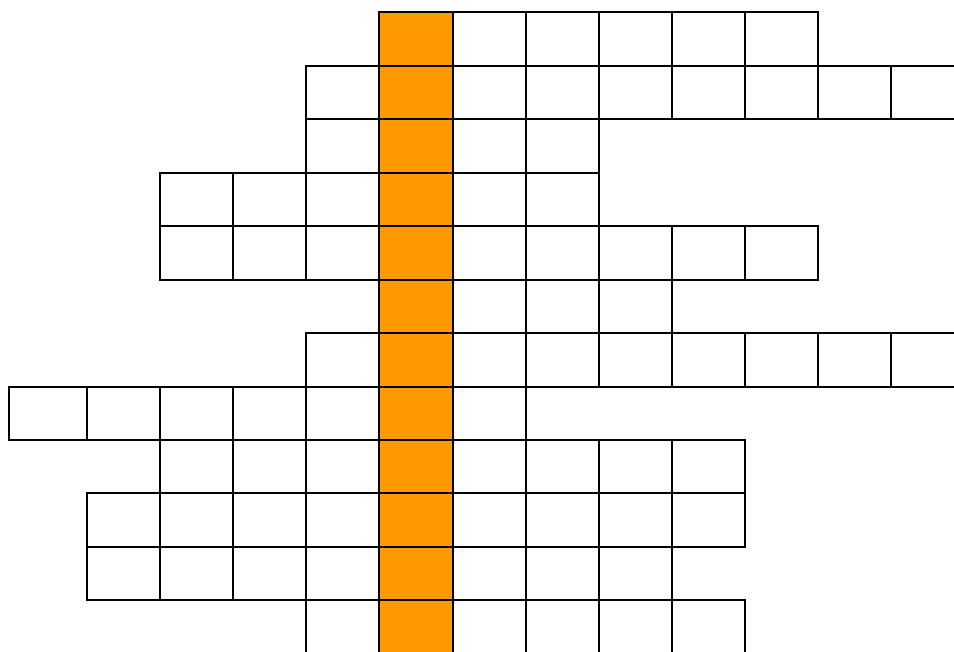
1996 - Jana Novotná a Helena Suková - 2.

2012 - Andrea Hlaváčková a Lucie Hradecká - 2.

Smíšená čtyřhra:

1920 - Milada Skrbková a Ladislav Žemla - 3.

Tajenka:

Tajenka: ..... Co to je?

1. věc, kterou tenista používá při hře
2. soutěž, kterou v roce 2011 vyhrála česká tenistka Petra Kvitová
3. místo, kde se konaly ZOH 2014
4. český tenista Tomáš .....
5. sport na LOH 2016 (zahrnuje např. běh, hod oštěpem...)
9. sport na LOH, plážový...
11. sport na LOH, ke kterému používáme činky
12. místo konání minulých LOH

6.

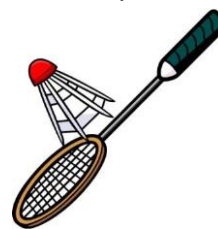
7.

8.

10.

Školní družina

Tento měsíc jsme se opět vypravily do školní družiny. Zeptaly jsme se na několik otázek týkajících se jara.

1. Co se ti na jaře nejvíc líbí?
2. Jaké aktivity děláš na jaře?
3. Jaké zvířecí mlád'átko se ti nejvíc líbí?

Martin V., 1.B:

1. Bazén.
2. Hraju fotbal a jsem venku.
3. Želvička.

Zuzka, 1.B:

1. Kytičky.
2. Chodím na procházky.
3. Hříbátko.

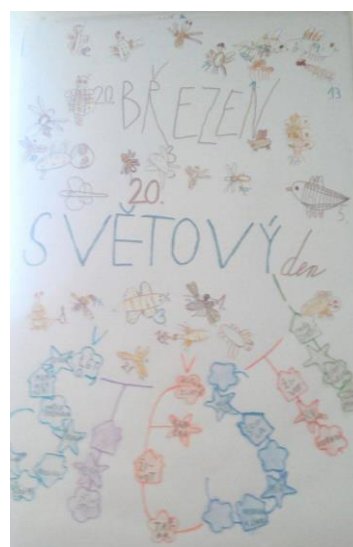

Nela, 1.B:

1. Že už svítí sluníčko.
2. Běhám.
3. Asi zajíčka.

Dora, 2.B:

1. Kytky a mlád'átka.
2. Dělán sebeobranu.
3. Ptáčky.

Viktorka, 1.B:

1. Že už je teplo.
2. Běhám a jezdím na kole.
3. Štěňata.

Dominik, 1.B:

1. Zelená tráva.
2. Hraju baseball.
3. Štěňátka.

Kačka H., 2.B:

1. Kytky a teplo.
2. Běhám.
3. Kačky.

Vojta K., 2.A:

1. Jarní přírodu.
2. Hraju fotbal.
3. Máme psa, takže asi štěňata.

Hana Jadrná a Eliška Krejzová

Četba na pokračování

Po cestě do školy Kláře zazvonil telefon. Byla to její mamka: „Kláro, ta kočka vůbec nežere, je nějaká divná. Nelíbí se mi. Asi ji vezmu k veterináři. Nechceš tam zajít se mnou?“

V Kláře hrklo. Tak to je teda malér. Co asi veterinář řekne, až bude vyšetřovat kočku, je vůbec zakletá kočka stejná jako normální? Riskovat se jí to tedy rozhodně nechtělo. „Jo, mami, hned jdu domů, počkej na mě.“ Rychle Terce vysvětlila, o co jde. „Terko, máme průšvih, rozhodně nemůžeme dopustit, aby moje máma vzala Moniku k veterináři. To by nemuselo dobře dopadnout. Ale co s tím?“

Terka chvíli přemýšlela. „Jestli Monika nežere kočičí žrádlo, docela ji chápu, taky bych se po granulích a konzervách zrovna neutloukla. Co kdybychom koupili nějakou šunku a třeba tuňáka, to by sníst mohla. Tvoji mamku by to

uklidnilo a mohla by přestat s veterinářem. Vysvětlíme Monice situaci, aby se chovala veseleji a víc jako kočka. To určitě za pokus stojí, co ty na to?“

„Jo, máš dobrý nápad, jdeme na to. Pátrání po sošce bude muset chvíli počkat.“

A tak se taky stalo. Odpoledne strávily holky s Monikou, které vysvětlovaly, že jestli se nechce seznámit s veterinářem, tak se bude muset začít chovat trochu víc jako kočka - aspoň před Klářinou mamkou. Monika zaprskala - no jako kočka - a slavnostně slupla dva plátky šunky od Klářiny mamky. Nechala se pohladit, a dokonce (ta potupa) si chvíli pohrála s kočičími hračkami. Maminka byla nadšená a uznala, že takhle nemocná kočka nevypadá. Veterinář byl pro tentokrát zažehnán.

Zuzana Matějová

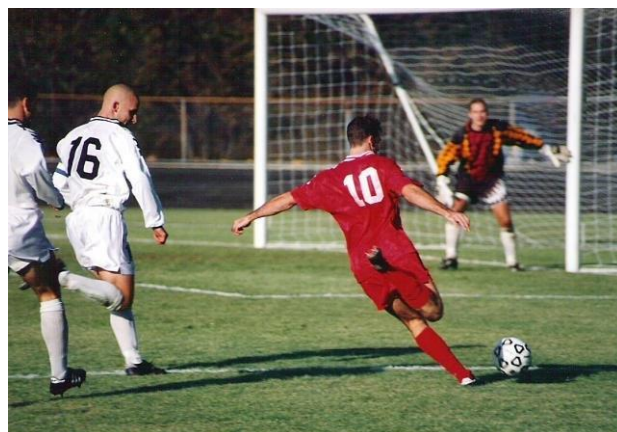
Sport

Fotbal

Fotbal, též kopaná, je kolektivní míčová hra, která je nejpopulárnějším kolektivním sportem na světě.

Ve fotbale hrají dvě družstva po jedenácti hráčích na obdélníkovém nejčastěji travnatém hřišti. Jejich cílem je dosáhnout více branek (gólů) než soupeř. Branky je dosaženo tehdy, když míč přejde brankovou čáru mezi tyčemi branky celým objemem.

Vznik dnešního fotbalu má kořeny v Anglii 16. století. V 40. letech 19. století Anglii zasáhl boom železniční dopravy. Tento technologický rozvoj umožnil pořádání soutěžních zápasů mezi jednotlivými školami. Avšak zatímco rozdíly v místních pravidlech atletiky byly nevýznamné, meziškolní zápasy ve fotbale byly kvůli zásadním rozdílům v pojetí hry prakticky nemožné. Proto se v roce 1848 sešlo 14 zástupců škol na jednání, jehož výsledkem byla první ucelená sada pravidel, tzv. Cambridgeská pravidla. Tato pravidla upřednostňovala kopání, bylo však dovoleno také čisté zachycení míče rukama.

Jana Červenáková

Tipy na výlet

Chceme-li najít hezké místo na výlet, nemusíme jezdit příliš daleko od našeho domu. Stačí se projít kousek od Valů u Přelouče a objevíme zajímavou oboru. Prochází tudy zelená turistická stezka a cyklotrasa. Uprostřed obory nalezneme zbytky po vesnici Lepějovice - starý kostel sv. archanděla Michaela se hřbitovem. První záznamy o vsi pocházejí už z roku 1167, kdy ji manželka krále Václava II. Gertruda darovala premonstrátskému klášteru v Litomyšli. Blízko kostela najdeme zbytky tvrze, která tu kdysi stála. V oboře je přírodní památka - meandry říčky Struhy.

Ondřej Huňáček

Pro chytré hlavičky

Představte si, že jste v místnosti, kde jsou tři vypínače (všechny jsou vypnuté). Z této místnosti vede chodba do jiné místnosti, kde jsou tři žárovky. Každá žárovka je ovládána jedním vypínačem z naší místnosti. Vaším úkolem je zjistit, jaká žárovka je ovládána jakým vypínačem, přičemž chodbou můžete projít jen jednou. Jak to uděláte?

Vrah je odsouzen k trestu smrti. Má si vybrat mezi třemi místnostmi. První je plná ohně, druhá je plná nájemných vrahů s nabitými zbraněmi, a třetí místnost je plná lvů, kteří 3 roky nežrali. Která místnost je pro vraha nejbezpečnější?

Jednoho dne se starý vesničan vracel z trhu domů. Měl s sebou kozu, vlka a v podpaží svíral hlávku zelí. Vesele si pískal, jak se mu handlování povedlo, když přišel k řece. Na břehu měl přivázanou malou pramici a už chtěl nasednout, když tu ho náhle dobrá nálada opustila. "Safra," říkal si, "vždyť já se do té lodičky se vším tím nevejdu. A když tu nechám vlka samotného, sní mi kozu. Když tu nechám kozu, sní mi zelí. Jak já to jenom provedu?"

Pomozte staříkovi dostat vlka, kozu a zelí na druhý břeh. Do lod'ky se mu při tom vejde jen jedna věc. A na žádném z břehů při tom nesmí nechat samotného vlka s kozou nebo kozu a zelí.

Zkuste zjistit, jak pokračuje tato posloupná řada: J, D, T, Č, P, Š, S, ...

Ondřej Lebeda

Sudoku

	6	9		1	2		7	
8	5	2			7	1	9	6
7	1	3	5		9		4	
		8	2	5	6	4	1	3
5			9		4			8
6	3	4	1	7	8	2		
	8		4		3	6	2	7
3	9	7	6			5	8	4
	4		7	8		9	3	

Barbora Panošová

Vtipy

Maminka se Pepíčka ptá:

Kdy už si konečně opravíš tu známku?

Nevím, paní učitelka nechce dát ten notes z ruky!

Znám benzínovou studánku, kde naftový je les, tam stačí škrtnout zápalkou a letíš do nebes.

Sedí to za stromem a lítají z toho třísky.
Co je to? (Pinocchio si holí nohy)

Bára Panošová

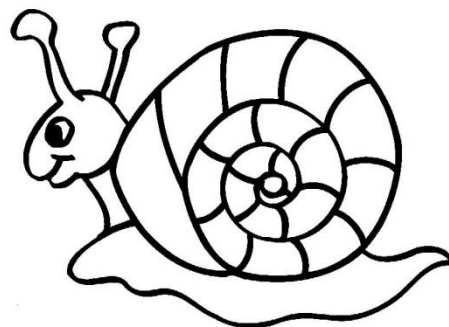

Zebra a tučňák jdou k fotografovi. „Dneska prosím barevnou fotku, ne jako minule, když jste udělal černobílou!“ poprosí zebra.

Za starých zlatých časů stál před mlékárnou vůz s konvemi a v něm zapřažený kůň. Jde okolo muž a kůň mu povídá: „To koukáš, jak jsem dopadl. A to jsem v šestatřicáté, vyhrál Velkou pardubickou!“ Kolemjdoucí celý udivený praví kočímu: „Je tohle možné? To je snad učiněný zázrak!“ „Jakýpak zázrak, pane,“ mávne rukou vozka, „vždyť on kecá, byl až druhý!!“

Přijde šnek do obchodu s cédéčky a prosí prodavače, o to zelené, o zvířátkách. Prodavač mu pustí krátkou ukázkou: „Šnečku, šnečku, máš na hlavě plešku...“ „To ne, to nechci, dejte mi to modré, prosím.“ Prodavač pustí šnekovi ukázkou z modrého CD a znovu se ozvou známé tóny:

„Šnečku, šnečku, máš na hlavě plešku...“ „Tohle taky nechci, ukažte mi to červené!“ Prodavač rozbalí červený disk a pustí jej: „Tadatá, tadatá...“ „To se mi líbí, to беру!“ Šnek zaplatí a odchází i s nákupem domů. Tam dá disk do přehrávače, sedne si do křesla a uslyší: „Tadatá, tadatá, šnečku, šnečku, máš na hlavě plešku...“

Medvěd si otevře ve městě obchod. Přijde k němu zajíc a ptá se: „Máš shnilou mrkvičku?“ Medvěd se rozčílí a řekne: „Hele zajíci, tohle je solidní obchod a nic shnilého tu nemám!“ To samé se opakuje i na druhý den a medvěd si řekne: „Ten zajíc nedá pokoj, dokud mu ji neseženu.“ Na třetí den přijde zajíc zase: „Máš shnilou mrkvičku?“ Medvěd na to: „Podívej, zajíci, tenhle obchod je perfektní a nemám tu nic takového, ale pro tebe jsem tu shnilou mrkvičku sehnal. „A zajíc vytáhne legitimaci a povídá: „Obchodní inspekce!!!“

Povídají si dvě kočky: „Jak to, že máš takový nadýchaný ocas? Je nový?“ „Ne, jen vypraný v Perwollu...“

Anička Danihelková

Pro volnou chvíli

Adéla Rýznarová